

Graversen (S):

Jeg siger tak for en overvejende positiv besvarelse også af nogle af de ting, vi har rejst heroppefra. Jeg vil dog påpege, at der vedrørende det offentlige udbud er flere problemer end dem, ministeren har rejst her. Men jeg synes ikke, der er grund til at trække tiden ud. Jeg håber – og det er, som om det også ligger i ministerens svar – at vi kan få en positiv drøftelse af det, hvor vi vil prøve at uddybe de ting, som vi tror kan få uheldige konsekvenser. Det vil vi gøre bl.a. ved spørgsmål til ministeren under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg konkret stille et spørgsmål til ministeren, for nu blev der rejst et problem i forbindelse med arbejdsløse og efterlønnere og den modregning, de er ude for, og som kan synes urimelig. Vi har jo længe ventet på en afgørelse vedrørende det problem; der har været stillet spørgsmål om det, men det er, som om det trækker ud. Ministeren siger nu, at Arbejdsministeriet ikke rigtig – sådan virker det i hvert fald – kan finde ud af at løse det problem. Derfor vil jeg gerne nu direkte spørge ministeren, om ikke lejligheden er der nu til at skære igennem, og om ministeren vil tage initiativ til i forbindelse med dette lovforslag at løse problemet. Ellers vil vi overveje at tage et initiativ.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er et gammelt ord, der hedder: »Hvor der er en vilje, er der en vej«. Sandheden er jo, at det er viljen, det har skortet på her.

Jeg har gang på gang i diskussioner været ude for, at indenrigsministeren var, synes jeg, ærligt optaget af dette problem, fordi det er et problem for mange, og jeg ved, at der har været henvendelser ikke alene til os i SF og i Socialdemokratiet, men også til både Venstre og De Konservative. Det her er et problem, og det bør løses.

Vi får det ikke løst igennem Arbejdsmarkedsudvalget. Jeg har arbejdet med det i 4 år, og jeg har ikke ladet den sag være stille i 4 år, men vi er ikke kommet igennem med noget. Så blev der nedsat et udvalg, som skulle kigge på det – ja, det er flere år siden – og det kom der heller ikke noget ud af. Så nu må vi se at finde ud af, om der er vilje til at ændre på det her eller ej.

Der er sket den ændring, at efterlønsmodtagere nu kan bruge deres 200 timer på det her, så de ikke får fradrag for de første 200 timer; det er

udmærket. Jeg ved også, at der var et ældre forslag fra partiet Venstre, som gik på, at man skulle udvide timetallet til 400 timer. Jamen så lad os gøre det i denne forbindelse! Det er nok for meget forlangt, at vi skal stå og lave efterlønslov nu, men det er dog i hvert fald en løsningsmodel.

En anden mulighed er at se i øjnene, at det at have et borgerligt ombud faktisk er så vigtig en demokratisk ting i dette land, at man altså bør kunne give arbejdsløse en lille bitte smule overkompensation for det i forhold til andre, som har lidt ekstraarbejde ved siden af.

For det lyder jo, som om det er det, der er argumentet for ikke at kunne slette disse fradrag efter normal arbejdstid. Man kunne simpelt hen lave en bestemmelse, der sagde: Vi vil godt give lidt ekstra til de mennesker, som er så uheldige at være arbejdsløse eller på efterløn, og som har et borgerligt ombud, der betyder, at de får fradraget heri, hvis det vel at mærke er for møder, der er uden for sædvanlig arbejdstid. Det var dog et stykke vej at komme, og det er ikke svært at lave. Jeg kan sagtens lave det; hvis det er et problem for ministeren at få det lavet, så kunne jeg sagtens lave begge disse forslag, som kunne løse noget op på det, og det er jeg sikker på at andre også kunne.

Jeg tror, den bedste vej at komme videre i denne sag på, er at snakke om det i udvalget, bede indenrigsministeren om at tage en alvorlig samtale med arbejdsministeren og så prøve at se, om vi ikke kan finde ud af det i Kommunaludvalget. Nu vil vi altså have denne ændring, for alle taler jo om det, og alle er stort set enige i, at det skal ændres. Så må vi altså finde en mulighed for at få det ændret.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for redøgørelsen og tilkendegive, at vi stadig væk er positive; vi synes, der er meget godt i dette lovforslag.

Men når vi nu skal drøfte indkaldelse af stedfortræder til et enkelt møde – ja, der kan jo altid opstå problemer, det er næsten ligegyldigt, hvad vi laver herinde, så kan vi få øje på et problem – synes jeg, at hvis et privat firma har en ansat, der er valgt til en kommunalbestyrelse eller til noget andet, så ved hans chef, at det er hans medarbejder altså engageret i, og det går han til, og det dyrker han. Jeg tror altså ikke på